

vilde ogsaa det Arbejde, som følger af, at Revisorerne's Beretning skal behandles i Thingene, blive endnu besværligere. Man er fra Begyndelsen af mere og mere slaaet ind paa den Vej, at lade Afgjørelserne blive indenfor Statsrevisoratets eget Omraade, uden at bringe dem frem her for Thinget, og lidt efter lidt har det viist sig, at flere Sager, som burde være komne frem, og som da ogsaa kom frem, ere blevne betragtede af Statsrevisoratet som saadanne, der ikke behøvede at bringes frem. Man maa huske paa, at Thingene, idet de undersøge Statsrevisoratets Arbejde, have et dobbelt Hverv: det ene er, at undersøge hvorvidt Regjeringen har fulgt Finantsloven, som den burde, hvorvidt der har fundet Overskriftelser Sted, eller der ikke er gjort et rigtigt Brug af Pengemindlerne, for da i det paa-gjældende Tilfælde at tage Beslutning i den ene eller anden Retning. Dette er det ene af Hovedhvervene; men det andet er, ogsaa at kontrollere Statsrevisorerne's Virksomhed. Enbeel af de Beslutninger, som Thinget tager, gjælder nemlig ikke Regjeringen, de ramme ikke den, fordi de ramme saadanne Sager, som efter Tingenes egen Natur maae i Henhold til Finantsloven betragtes som berettiget oversfredne Udgifter. Dertil høre alle de Overskriftelser, der hidrøre fra de forskjellige Capitelstaxter, eller fra Rationer o. s. v. Disse Beslutninger ramme ikke Regjeringen, men de anerkjende, at Statsrevisionen behørigt har behandlet Sagen og fremsagt den til Kjendelse, til Beslutning fra Thingets Side. Fordi en Overskriftelse finder Sted paa en Post, hvor Capitelstaxten er afgjørende, er det dog ikke sikkert, at det virkelig er paa Grund af Capitelstaxten, at Overskriftelsen har fundet Sted; og vi have liggende for os fra Statsrevisoratet en Correspondance mellem det og Regjeringen, hvori det har sagt til Regjeringen, at Overskriftelsen formodentlig hidrører fra Capitelstaxten, og Regjeringen har svaret: Ja vist hidrører den derfra. Men seer man deraf, at det virkelig er saa, ligger deri noget Beviis for, at Undersøgelsen har været, som den burde? Der som man siger, at saaledes som Statsrevisoratets Arbejde hidtil har foreligget, kunne mangfoldige af disse Meddelelser komme under For-

handling — skal jeg villigen indrømme det; men ved Siden deraf maa jeg udtale, at vi endnu paa ingen Maade ere komne til at see disse Arbejder fremtræde i den Stikkelse, som man kunde ønske det; thi hvor det hedder, at den og den Overskriftelse hidrører fra den og den Aarsag, der skalde det være regnskabsmæssigt documenteret af Statsrevisoratet. Jeg sætter, der har f. Ex. været bevilget 100 Rd. til 20 Tdr. Sæd, under Forudsætning af, at Capitelstaxten vilde blive 5 Rd.; nu bliver den kun 4 Rd., altsaa har man kun brugt 80 Rd.; det opføres nu saaledes: at der kun er medgaaet 80 Rd., uden at det angives, at det er Capitelstaxten, der har fremkaldt denne Mindreudgift af 20 Rd. Men det er nu ikke nok, at Revisorerne sige, at Capitelstaxten har været 4 Rd. deri; thi derved er det endnu ikke beviist, at dette Punkt virkelig har været undersøgt; man kan ikke blive staaende ved en saadan ganske simpel Erklæring om, at det er saaledes; men man maa nærmere paavise, at f. Ex. her har Capitelstaxten kun været 4 Rd., og at det altsaa paa 20 Tdr. Sæd giver en Besparelse af 20 Rd. I mange Tilfælde ligger det saaklart for Dagen, at denne Fremstilling strengt taget ikke behøves, men rettest vilde det dog være at gjøre det. Dette er nu et meget simpelt Tilfælde, men der er mange langt mere indviklede paa samme Gebeet. — For at komme mere og mere hen til at faae en klar Indsigt i Forholdene gjennem selve Statsrevisoratet, tror jeg, at man skal holde fast ved, hellere at bringe Statsrevisoratet til at fremstille for mange Gjenstande til Thingets Beslutning end for saa. Den formelle Beslutning erklærer blot, at Thinget har seet, hvad Statsrevisionen i den Henseende har gjort, og har kjendt det for godt, det er Controllen med selve Statsrevisionen. Vi skulle vel huske paa, at den mindre helbige Optræden af Statsrevisoratet har været brugt som Paastub til at skaffe os af med al Slags Statsrevisorat for hele Monarchiets Regnskabsvæsen. Havde Statsrevisoratet i en tidligere Tid indtaget en mere bethydlig Stilling, saa havde man ikke saa let kunnet gaae det forbi og kaste det tilside som et ikke alene unyttigt, men forkasteligt Apparat, og det er saaledes offentligt fremsat i Forhandlingerne i Rigs-